ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΠΩΣ ΚΑΤΑΚΤΩΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

(Συμβουλές μιᾶς γυναίκας πού ἔζησε, ἀγάπησε κι' ἀγαπήθηκε πολύ)

Η γυναῖκα ὅταν βγαίνη ἀπό τό σπίτι της, εἶναι σάν νά βγαίνη σέ μεγάλο κυνήγι. Στό σπίτι της μέσα ἀνήκει στό σύζυγό της ἤ στόν ἀγαπημένο της. Περιποιεῖται τό σῶμα της γι' αὐτούς, παίρνει πόζες γι' αὐτούς. Ἔξω ἀπό τό σπίτι δμως, ὅσο κι' ἄν εἶνε πιστή σύζυγος, ἀνήκει σ' ὅλον τόν κόσμο. Σ' ὅλον τόν κόσμο χαρίζει τό θεῖο δρᾶμα τῆς ὀμορφιᾶς της. Δέν μπορεῖ νά στερήση αὐτή τή χάρι ἀπό κανένα. Οὔτε καί πρέπει. Γιατί αὐτός εἶνε ὁ ρόλος τῆς γυναίκας στή ζωή.

Κοπέλλες μου, νάστε τίμιες, πιστές σύζυγοι καί ἀφοσιωμένες σ' ἐκείνον π' ἀγαπᾶτε. Κρατῆστε τήν ἀγνότητά σας γιά τόν σύζυγό σας, μά ἡ ὀμορφιά σας ἀνήκει στά μάτια ὅλου τοῦ κόσμου καί νά τό ξέρετε.

Εἶνε σφάλμα μεγάλο πολλῶν γυναικῶν πού ἀδιαφοροῦν τί ἐντύπωσι κάνουν στόν κόσμο, λέγοντας :

Τί μέ μέλλει ; Ἀφοῦ στόν ἄνδρα μου, ἤ στόν ἀγαπημένο μου ἀρέσω, στούς ἄλλους περισσεύω !

Λάθος μεγάλο.

Πρῶτα - πρῶτα ζοῦμε σ' ἕναν αἰῶνα πού ἡ γυναῖκα δέν εἶνε πειά ὅ,τι ἦταν ἄλλοτε. Ἄλλαξε ἐντελῶς, βγῆκε ἔξω ἀπ' τόν περιορισμένο κύκλο, στόν ὁποῖο ζοῦσε κατά τό παρελθόν.

Ἔπειτα κι' ὁ ἄνδρας μας οἱ ἴδιοι, κι' οἱ ἀγαπημένοι μας, μᾶς βλέπουν μέ τά μάτια ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ ἄνδρας γενικά εἶνε καυχησιάρης καί τοῦ ἀρέσει νά τόν μακαρίζη ὅλος ὁ κόσμος γιά τήν γυναῖκα ἤ τήν φίλη πού ἔχει.

Προσέξετε καί θά τό ἀντιληφθῆτε ἀμέσως :

Ὅταν βγαίνει ἕνας ἄνδρας μέ τήν γυναῖκα του ἤ τήν φίλη του ἔξω, κυττάει ὅλους τούς ἄλλους ἄνδρες μ' ἕνα ὕφος σά νά λέη :

— Τήν βλέπετε αὐτή τήν ὡραία γυναῖκα; Εἶνε δική μου. Κυττᾶχτε τί ἔχω ἐγώ !...

Ἔτσι εἶνε.

Θά μοῦ πῆτε πῶς ὑπάρχουν καί ἄνδρες φοβιά ζηλιάρηδες πού ὑποφέρουν ὅταν βλέπουν τήν γυναῖκα τους ἤ τήν φίλη τους νά τήν τρώνε μέ τά μάτια οἱ ἄλλοι.

Δέν λέω, ὑπάρχουν καί τέτοιοι ἄνδρες, μά νά σᾶς πῶ. Καλύτερα νά μᾶς ζηλεύη ὁ ἄνδρας ἤ ὁ ἀγαπημένος μας, παρά νά θαρρῆ πῶς δέν ἀξίζουμε τίποτε. Εἶνε στιγμές πού μᾶς βαριοῦνται οἱ ἄνδρες μας. Καί τότε ὁ θαυμασμός τῶν ἄλλων τούς κάνει νά σκέπτωνται πῶς ἔχουν ἕνα πολύτιμο θησαυρό, πού ἕνα σωρό ἄλλοι εἶνε ἕτοιμοι νά τόν ἁρπάξουν μόλις τόν ἀφήσουν ἀπό τό χέρι τους.

Ἀπόδειξι πῶς ἔτσι εἶνε ἔχουμε τό γεγονός πῶς ὅλοι οἱ ἄνδρες ξετρελλαίνονται γιά τίς καλλιτέχνιδες καί γενικῶς γιά κάθε γυναῖκα, πού ἀρέσει καί σ' ὅλους τούς ἄλλους. Μέ τί καμάρι τίς συνοδεύουν στά κέντρα τίς γυναῖκες αὐτές ! Μερικοί μάλιστα πληρώνουν πολύ ἀκριβά, ξοδεύουν τά μαλλοκέφαλά τους, μόνο καί μόνο γιά νά ἐπιδειχθοῦν μέ μιά τέτοια ὡραία κυρία στό δρόμο καί στά κέντρα, χωρίς καμμιάν ἄλλη παραχώρησι ἀπό μέρους της. Γιά τήν ἀτίμη ἐπίδειξι μόνο.

Μή τό ἀμφισβητεῖτε λοιπόν. Μᾶς ἀπολαμβάνουν βέβαια οἱ σύζυγοί μας, ἀλλά μᾶς χαίρεται ὅλος ὁ κόσμος. Αὐτός εἶνε ὁ προορισμός μας καί τό χρέος μας στήν κοινωνία.

* * *

Κι' ἕνα ἄλλο: Οὔτε ὁ ἔρωτας διαρκεῖ αἰωνίως, οὔτε ὁ γάμος ἐξασφαλίζει γιά πάντα στή γυναῖκα τήν ἀγάπη καί τίς περιποιήσεις τοῦ ἀνδρός της.

Ἕνας μεγάλος ποιητής εἶπε πῶς ἐκείνος εἶνε σίγουρος γιά ὅ,τι ἔχει ὅταν εἶνε πάντα ἱκανός καί ἕτοιμος νά τό κατακτήση πάλι ἄν παρουσιασθῆ ἀνάγκη. Ἔτσι κι' ἐμεῖς ἡ γυναῖκες. Τότε εἴμαστε ἀσφαλεῖς γιά τήν κατάκτησι τοῦ ἀγαπημένου μας, ὅταν εἴμαστε σέ θέσι νά κατακτήσουμε κι' ὁποιονδήποτε ἄλλον θελήσουμε.

Ἔτσι ἡ ἀγάπη μας μοιάζει σάν χάρι πού δίνουμε στόν καλό μας κι' ἡ ὁποία τοῦ εἶνε πιό πολύτιμη, πιό πολύτιμη, γιατί θά τρέμη μήν τή χάση.

Βγαίνοντας λοιπόν ἀπό τό σπίτι της μιά γυναῖκα, κατέρχεται σ' ἕναν ἀγῶνα πού κρίτης εἶνε ὅλος ὁ κόσμος. Μέ τί θ' ἀγωνισθῆ; Μέ τήν ὀμορφιά καί τή χάρι της μόνο; Καί μέ τό ντύσιμο της καί μέ πολλά ἄλλα.

Ἄς ἰδοῦμε τό ντύσιμο πρῶτα πούνα καί τό σπουδαιότερο.

Οἱ κοινωνιολόγοι συζητοῦν καί δέν συμφώνησαν ἀκόμα ἄν τό πρῶτο ροῦχο ποῦβαλε ὁ ἄνθρωπος, τοῦβαλε γιά νά μήν κρυώνη καί νά μήν τόν καίη ὁ ἥλιος, ἤ γιά νά στολισθῆ. Δέν ξέρω τί θ' ἀπομανθῆ στό τέλος ἤ ἐπιστήμη γιά τόν ἄνθρωπο γενικά. Μά γιά τή γυναῖκα τό ντύσιμο χρησιμεύει πρῶτα - πρῶτα γιά νά σκεπάζη ὅ,τι ἄσχημο ἔχει καί νά τονίζη ὅ,τι ἔχει ὄμορφο. Εἶνε δηλαδή ὅπλο τῆς ὀμορφιᾶς της.

Στό σπίτι, στόν ἄντρα της, ἤ στόν ἀγαπημένο της ἡ γυναῖκα ἔχει τόν καιρό καί τήν εὐκολία νά δείξη ὅλες τίς ὀμορφιές της. Κι' ὅπως σᾶς εἶπα σέ προηγούμενο φύλλο, δέν ὑπάρχει σῶμα γυναικός πού νά μήν ἔχη κάποια χάρι ἤ ἔστω καί κάποιο ἐλάττωμα πού, ἄν ξέρη, θά τό μεταβάλη σέ ἰσχυρότατο μέσο σαγηνεύσεως. Μά ἔξω ἀπό τό σπίτι μας αὐτό τό πρᾶγμα δέν εἶνε δυνατόν. Τό ντύσιμο ὅμως μᾶς δίνει τό μέσον νά τελειοποιήσουμε τήν ὀμορφιά μας καί νά κρύψουμε τήν ἀσχημιά μας. Πῶς πρέπει λοιπόν νά ντυνόμαστε; Λεπτομέρειες δέν μπορῶ νά πῶ, γιατί θάπρεπε νά ψλήσω γιά κάθε μια γυναῖκα χωριστά. Μά ἕνας εἶνε ὁ γενικός κανόνας τοῦ ντυσίματος γιά μιά γυναῖκα : Ὅ,τι ἀφήνουμε ἀκάλυπτο πρέπει νάνα ὡραῖο. Κι' ὅ,τι σκεπάζουμε ἔτσι, ὥστε νά θαροῦν ὅλοι πῶς κρύβουμε κάποιον θησαυρόν ὀμορφιᾶς πολύ ἀνώτερον ἀπ' ὅ,τι φαντάζεται κανείς.

Ὅσο σεμνότερα καί κλειστά κι' ἄν εἶνε τά φορέματα, πάντα μιά γυναῖκα μπορεῖ νά δείξη ἀρκετές ὀμορφιές τοῦ σώματός της. Κι' ὅσο κι' ἄν γυμνώση ἡ φούστα καί κατεβῆ τό ντεκολτέ, ἀκόμα κι' ἄν μείνουμε μ' ἕνα φύλλο συκῆς, σάν τή γιαγιά μας τήν Εὔα, πάλι μιά γυναῖκα ἔχει τό μέσον νά ἐκμεταλλευθῆ τό μυστήριο καί να κάνη τήν ἐντύπωσι πῶς κρύβει κάτι που ἀξίζει πολύ περισσότερο ἀπό ὅ,τι δείχνει. Τί εἶνε ἕνα μαγιό ; Ἕνα κουρελάκι τόσο δά. Κι' ὅμως πηγαίνετε στά μπάνια ἰδίως καί παρατηρῆστε. Μερικές κάνουν τήν ἐντύπωσι πῶς φοροῦν τό μαγιό γιά να κρύψουν τίς ἀσχημιές τους. Αὐτές καί μάσο κλειστό ἀπό τόν λαιμό ὥς τά πόδια νά φορέσουν, τήν ἀσχημιά τους δέν θά τήν κρύψουν ποτέ. Κι' ἄλλες — ὅσες ξέρουν νά ντυθοῦν — καί μέ τό πιό ἀνοιχτό μαγιό δίνουν τήν ἐντύπωσι σεμνοτυφίας.

* * *

Ἡ μόδα βοηθάει πολύ τήν γυναῖκα νά γίνη γοητευτική μέ τό ντύσιμό της, ὅταν ξέρη νά ντυθῆ. Γιατί ἄν δέν ξέρη, τότε ἡ μόδα εἶνε ὁ μεγαλείτερος κίνδυνος. Ὅλες ἡ μόδες εἶνε καλές, ἀρκεῖ νά ξέρη νά ἐκμεταλλευθῆ τά πλεονεκτήματά τους μιά γυναῖκα. Μή ξεχνᾶτε πῶς ἡ γυναῖκα ὑπῆρχε πρῶτα κι' ὕστερα ἔγιναν τά φορέματα γιά νά τήν στολίσουν.

Θά μοῦ πῆτε :

— Κάτι μᾶς λές, κυρία μου. Αὐτό δά τό ξέρουμε.

Κι' ὅμως δέν τό ξέρουν ὅλες κι' ἄν τό ξέρουν δέν τό λαβαίνουν ὑπ' ὄψει τους ὅλες. Πολλές γυναῖκες ἀκολουθῶντας τή μόδα μοιάζουν μέ... κρεμάστρες ὡραίων φορεμάτων.

Τά μαννεκέν π. χ. δέν ἔχουν ἐπιτυχίες στούς ἄνδρες. Οἱ ἐπαρχιῶτες μόνο καί οἱ ζαζοί χάσκουν μπρός στίς κοῦκλες τῆς βιτρίνας.

Θέλω νά πῶ ὅτι τό σχέδιο καί τό χρῶμα τῆς μόδας πρέπει νά τό ταιριάζουμε στό σῶμα μας. Ἀλλοιώτικα καί τό ὡραιότερο φόρεμα μέ τή φιγοῦρα του θά δείχνη πιό πολύ τήν ἀσχημιά μας, ἤ θά κρύβη τήν ὀμορφιά μας.

Κι' ὅταν θέλουν νά παινέσουν μιά γυναῖκα δέν λένε, τί ὡραῖα φορέματα φορεῖ, ἀλλά τί ὡραῖα πού ντύνεται.

Πρέπει δηλαδή τό ντύσιμό μας νά ἔχη τήν προσωπική μας σφραγῖδα. Νά δείχνη πῶς ἡ μόδα πού ἀκολουθοῦμε ἐβγῆκε μόνο καί μόνο γιά μᾶς. Αὐτό θά τό πετύχουμε μόνες μας, μέ ὁδηγό τό γοῦστο μας, πού ἡ γυναῖκα τόχει ἀπό ἔνστικτο. Πρό παντός μή βασίζεσθε ἀπολύτως στή μοδίστρα σας, ὅσο καλή κι' ἄν εἶνε, ὅσο γοῦστο κι' ἄν ἔχη. Μιά μοδίστρα κυττάει κυρίως νά ράψη ἕνα ὡραῖο φόρεμα. Σᾶς πάει, δέν σᾶς πάει, δέν τή νοιάζει καί πολύ. Ἐσεῖς θά τήν ὁδηγήσετε νά προσαρμόση τό ὡραῖο φόρεμα στό σῶμα σας, ὥστε νά σᾶς πάη.

Ἄν κατεκτῶντο οἱ ἄνδρες ἀπό μόνα τά φορέματα, τότε θά διάλεγαν γιά γυναῖκες τίς μοδίστρες μας!
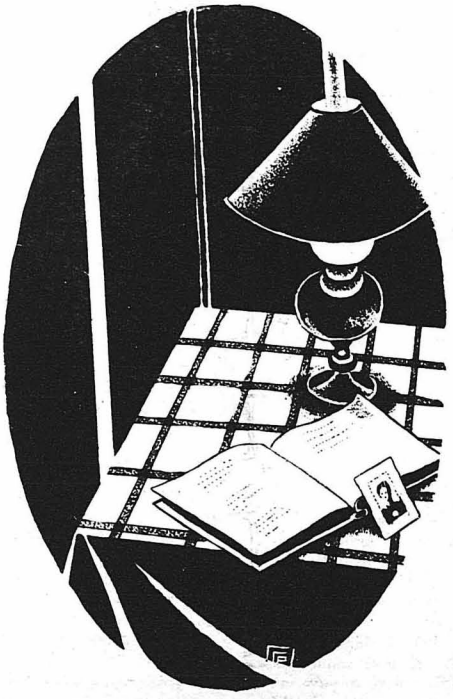
Ἡ Κα Χ.